

6 Riktvärde för betesmark

6.1 Allmänt

13 kap. 4 § FTL

Riktvärde för betesmark skall utgöra värdet per värderingsenhet betesmark ---

Följande egenskaper (värdefaktorer) hos betesmark skall alltid bestämmas

- storlek
- beskaffenhet.

Värdefaktorn beskaffenhet indelas i klasser vilket inte sker i fråga om värdefaktorn storlek.

Beträffande värderingen av samfälld betesmark, jfr avsnitt 7.1 om samfälld skogsmark.

Arealredovisning

Arealen av varje värderingsenhet betesmark skall enligt 20 kap. 5 § FTL redovisas i hela hektar. Areal som understiger 0,5 ha skall inte redovisas särskilt.

6.2 Klassificering av värdefaktorer

6.2.1 Storlek

Definition

13 kap. 5 § FTL

--- Med storlek avses betesmarkens areal ---

Klassificering

Någon klassindelning i fråga om betesmarkens storlek görs enligt 7 kap. 3 § FTL inte. Betesmarken mäts i hela hektar.

6.2.2 Beskaffenhet

Definition

13 kap. 5 § FTL

--- Med beskaffenhet avses främst betesmarkens produktionsförmåga samt dess bruknings- och torrlägningsförhållanden ---

Allmänna råd:

Betesmarkens brukningsförhållanden bör bedömas utifrån markens lutning samt förekomst av träddungar och stenblock som kan försvåra maskinell skötsel av marken.

Betesmarkens torrlägningsförhållanden bör i allt väsentligt anses bero på markens vattenhållande förmåga (SKV A 2004:10).

Klasser

13 kap. 5 § FTL

--- För värdefaktorn beskaffenhet får finnas högst fem klasser.

Enligt 1 kap. 17 § FTF och bilaga 4 till förordningen skall värdefaktorn beskaffenhet indelas i fem klasser. Enligt Skatteverkets värderingsföreskrifter gäller i huvudsak att beskaffenhetsklasserna 1 och 2 skall avse mark med hög avkastning och kvalitet, klass 3 mark med normal avkastning och kvalitet samt klasserna 4 och 5 mark med lag avkastning och kvalitet. För de fem beskaffenhetsklasserna är klassindelingsgrunderna följande.

3 § SKVFS 2004:11

Vid klassindelning av värdefaktorn beskaffenhet skall för beskaffenhetsklasserna 1–5 vid normala bruknings- och torrlägningsförhållanden gälla följande.

Klass 1: Betesmark som är bättre (har mer än 30 % högre avkastning och kvalitet) än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet och som ligger i anslutning till brukningscentrum.

Klass 2: Betesmark som är bättre (har mer än 30 % högre avkastning och kvalitet) än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet men som inte ligger i anslutning till brukningscentrum.

Klass 3: Betesmark vars avkastning och kvalitet är normal (avviker med högst 30 % från vad som är genomsnittligt) inom värdeområdet.

Klass 4: Betesmark som har sämre (mer än 30 % lägre) avkastning och kvalitet än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet.

Klass 5: Betesmark som har sämre (mer än 30 % lägre) avkastning och kvalitet än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet och som kan förväntas bli tagen i anspråk för virkesproduktion inom en nära framtid.

Allmänna råd:

Betesmark som utgörs av tidigare åkermark, som omvandlats till extensivt bete, bör ingå i klass 3 (SKV A 2004:10).

Klassificering

Till klass 1 och 2 hänförs exempelvis betesmark som lämpligen kan användas som bete för mjölkkor. Betet skall således inte vara mycket sämre än det som kan uppnås på betesvall på åkermark. Till klass 1 hänförs endast betesmark som är lämpligt belägen i förhållande till brukningscentrum.

Till klass 3 hänförs exempelvis betesmark som kan användas lönsamt för andra betesdjur än mjölkkor, exempelvis slaktnöt.

Till klass 4 hänförs betesmark med låg avkastning och kvalitet.

Till klass 5 hänförs sådan betesmark som visserligen kan användas för en del mindre krävande betesdjur men där det ekonomiska utbytet är ringa.

Mark som inte duger som bete och inte får eller kan omvandlas till skogsmark indelas normalt som övrig mark eller skogsimpediment.

Angående inverkan av vilthägn, se avsnitt 5.2.2.

6.3 Beräkning av riktvärde

Formel

1 kap. 18 § FTF

Riktvärden för värderingsenheter omfattande --- betesmark bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times F_j \times A$$

där R = riktvärdet,

N = J-nivåfaktorn för värdeområdet,

F_j = relativa hektarvärdet enligt J-tabell vid --- tillämplig beskaffenhet för betesmark och

A = areal i hektar av värderingsenheten.

För en värderingsenhet betesmark beräknas riktvärdet genom att relativa hektarvärdet enligt tillämplig J-tabell multipliceras med för värdeområdet rekommenderad J-nivåfaktor samt med värderingsenhetens areal.